

dojis 2

Čus Lauro, BFF se chystá tě zasypat hromadou písmen!

Slibovala jsem ti, že brzo napíšu další zážitky. A je to tady! Dnes jsem byla poprvé ve škole. A prostě ti to musím napsat hned. Můj první dopis ti asi ještě nedošel. Ani nemohl! Chtěla jsem ti zavolat, ale měla jsi obsazeno. Nevadí. Já si to takhle asi lépe srovnám v hlavě.

Takže!

Začalo to ultramegagiga TRAPASEM!

Táta trval na tom, že půjde se mnou. Já samozřejmě nechtěla. Ale on, že je to první den a kdesi cosi. Vzal si na sebe fialovou kšiltovku, mikinu Big Bang Theory a crocsy. Škola není daleko. To jsem ti psala. Můžeš jít ulicemi nebo přes park. Vzali jsme to přes park. Táta si koupil red bull. Pije ho vždycky, když je unavený z práce a zelený čaj už mu nefunguje. Když jsme došli před školu, tak se začal tak jakoby zvláště klátiť. Lekla jsem se, co se mu stalo. Mrknul na mě a že prý to je součást plánu. Aha!

Blížili jsme se ke škole, on šel takovou chůzí, jak kdyby si nakadil do kalhot, a divně házel rameny. Tak jsem se ho ptala, co to jako dělá, a on začal vykřikovat: „TO JE OUKEJ, SISI HOĎ SE DO POHODY,

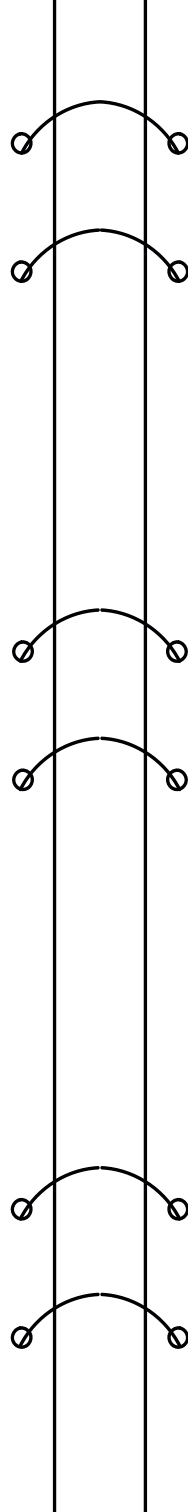
KÁMO.“ Myslela jsem, že se na místě propadnu do chodníku. On se totiž snažil vypadat, jakože není můj táta, ale kamarád nebo brácha nebo já nevím. Bylo to naprosto PŘÍŠERNÝ! Před školou bylo dost lidí a všichni se po nás otáčeli. Děti. Rodiče. Všichni. A aby táta celkový dojem ještě vylepšil, dopil red bull, strašlivě si krknul a pronesl: „MRKEJ, KÁMO.“ Hodil plechovku směrem ke koši, ale trefil nějakou paní, která pospíchala dovnitř.

OMG! OMG! OMG! To říkal on a já to říkám TAKY! OMG!

Hned jak otevřeli školu, vltla jsem dovnitř – ani jsem se neohlídla. Táta zamířil do ředitelny a já se modlila, aby tam nedělal ostudu, protože to bych fakt nepřežila! On se mi pořád snaží nějak pomáhat, ale tohle se mu teda hodně nepovedlo. Ještě za mnou mohl řvát, jestli jsem si vzala vložky. OMG!

Zatím nemám klíčky od skříněk. Ani jsem s sebou vlastně neměla nic na přezutí. Všechny boty jsem totiž ještě nevybalila. Tak jsem si radši zula tenisky a šla v ponožkách. Vzpomněla jsem si, jak na nás v Týništi vždycky školník řval, kde máme přezůvky. Bosá jsem hledala třídu 7. A. To bylo napsané v mailu, který táta dostal. Našla jsem ji. Umím číst, ne asi. Vůbec jsem nevěděla, jestli mám jít do třídy, nebo čekat na učitelku, až mě uvede před spolužáky. Představovala jsem si, že to bude vypadat jako scéna z filmu. Laskavá učitelka přijde do třídy s nějakým zoufalcem odněkud z tramtárie a říká: „Milé děti, tohle je Doris a bude vaší novou spolužačkou. Buďte na ni hodné.“ Bla bla bla.

No. Takže jsem tam přešlapovala v ponožkách. A všimla jsem si, že mám na palci díru. Paráda. Lidi chodili do třídy a koukali na mě. Nebo na tu díru. Já nevím. Pak zazvonilo. Já pořád stála ve dveřích

jako nějaký vrátný. A pak se to stalo. Přišla učitelka. A můžeš třikrát hádat, kdo to byl...

Jo! Byla to ta paní, kterou táta trefil plechovkou! Muselo jí dojít, že ten exot patří ke mně. Promiň, že se opakuju, ale: OMG!

Vzala mě do třídy a bylo to přesně jako z těch filmů. Postavila mě před tabuli, představila a dodala, že se klidně můžu about. Třída se začala smát. Ale jak! Hrozně moc.

Řekla mi, že se mám posadit vedle brýlatého kluka v první lavici. A víš, jak se ten člověk jmenuje? Boris!

Chápeš? Doris a Boris v jedné lavici! To si snad vymyslel autor nějakého komiksu nebo počítačové hry. Někdo jako můj praššenej táta!

Učitelka to hned komentovala: „Boris a Doris? To je osud!“

Zase smích. Ještě delší. Děs!

Boris mě ani nepozdravil. Jen něco zahučel o tom, že mu nemám strkat lokty na jeho půlku. Bezva! Já teda nemám sebemenší důvod se k Borisovi moc tulit. On totiž tak divně... no... smrdí! Možná si nečistí zuby nebo nosí v batohu mrtvou myš. Nevím. Ale myslím, že se budu držet na své půlce lavice úplně dobrovolně.

Potom učitelka celou hodinu mluvila o tom, co nás tenhle rok čeká.

Hned v září pojedeme na školu v přírodě. To já neznám. My jsme měli přírodu hned za městečkem a na statku.

Pak jsem moc neposlouchala. Nějak jsem se nemohla soustředit. Koukala jsem kolem sebe a sledovala lidi. Holek je tu víc než kluků. Zapamatovala jsem si jednu blondýnu, které učitelka říkala Niki. Ta se smála nejvíc, když jsem stála před tabulí s dírou v ponožce. Jako když řehtá kobyla!